

Els grups municipals opinen

Aprofita ara que ERC no governa!

ERC

Ara fa pocs dies les màquines van obrir els budells de la plaça de Salvador i Maluquer, fent un forat que deixava veure l'entrada al refugi de Can Sínia, colgat poc després d'acabada la Guerra Civil. Per fi, es destapava –no pas es descobria– un dels refugis antiaeris identificats a la ciutat força anys enrere pels historiadors que han treballat els episodis més foscos de la història recent, i que es conservava viu encara en la memòria de tanta gent que l'hagué de fer servir.

Estem contents, ben cert. Les primeres passes per sota terra desvetllen un refugi molt millor del que esperàvem trobar i això és una molt bona notícia, per a la història de Granollers.

Estem contents perquè sembla que finalment, ara que ERC ja no és a govern, han sortit els diners per fer possible allò que, com a esquerra, ens havíem passat molt temps demanant mentre hi érem: la recuperació del patrimoni arquitectònic de la Guerra Civil a Granollers.

Estem contents perquè el nostre desig és veure créixer els projectes de la ciutat, com és ara la recuperació dels refugis, lligada al Centre de Cultura per la Pau i a la mediació comunitària, com a projectes que poden esdevenir bandera per a Granollers.

Estem contents perquè veiem com el PSC s'apodera de les propostes que només eren al nostre programa de govern, com ara *l'obertura dels refugis a la ciutadania i la conversió del refugi de Can Sínia en centre d'interpretació de la història recent de la ciutat*, per tal de portar a terme actuacions que després lluiran com a pròpies.

I estem contents perquè entenem que, a partir d'ara, el PSC vetllarà també pel patrimoni històric i no haurem de lamentar més pèrdues de refugis –com el de l'antiga pista de handbol o la fàbrica de Can Casanova, perquè va passar per davant l'interès urbanístic..

Estarem amatents a la continuació de la tasca de recuperació dels llocs de la Guerra Civil, com ara els refugis del Lledoner, la fàbrica de Can Muntanyà o el de refugi de l'antic camp d'atterratge a Palou. Ens agrada mirar al passat, per tenir ben present la història. Però sobretot, ens apassiona imaginar-nos un futur ple de bons propòsits i desitjos de pau i solidaritat. Per això, encoratgem l'equip de govern a mantenir-se en aquesta línia i entomar els projectes iniciats per ERC per a recuperar la memòria històrica a la ciutat i el seu patrimoni, per tal que les generacions futures en puguin gaudir.

Isabel Alcalde i Sastre
Oscar Riu i Garcia
Grup municipal d'ERC

Habitatge, dret o quimera?

PP

La forma d'accedir a l'habitatge, lloguer o compra, sempre va acompanyada de l'anomenada “conjuntura econòmica” que fa pujar o baixar el preu d'aquest dret en funció de la situació econòmica marcada pel preu dels diners, l'oferta/demanda, l'atur, i el PIB entre d'altres variables.

El salaris han crescut en deu anys el 30% enfront del 245% d'increment del preu dels pisos, cosa que ha agreujat les minses possibilitats d'accés de bona part de la població.

Per altra part l'elevat i poc competitiu preu del lloguer, sumat amb les dilacions judicials i les poques garanties pel cobrament de les rendes i desperfectes, combinat amb els baixos tipus d'interès, han propiciat que bona part de la població s'arrisqués a comprar per la bonança.

La situació econòmica ha propiciat que l'habitatge es considerés per certs inversors un valor segur i en alça, i s'ha sumat a la demanda interna natural aquella demanda inversora tant interna com la d'inversors i capitals estrangers.

El sòl ha estat un dels elements cabdals i indicadors del preu dels habitatges. Els ajuntaments han venut sòl públic a un preu de mercat, ha estat de fet “la manera de finançar” bona part dels serveis prestats pel món local.

Els indicadors ens han de fer reflexionar. A Catalunya els empresaris promouen el 21, 4% de HPO enfront d'altres CCAA com Madrid que promouen el 62%. Segons el govern el 62% dels catalans que vulguin accedir a un habitatge necessiten ajudes públiques, i hi ha una demanda de 200.000 pisos per col·lectius desfavorits i amb una previsió de 20.000 habitatges/any.

Estem parlant d'unes xifres espectaculars que no es desenvolupen en uns mesos, que suposen un gran esforç econòmic per Catalunya i d'unes previsions que s'incrementen any rere any. Per altra banda, hem de pensar que l'increment de la població immigrant, i el cost econòmic dels serveis socials sobre la nostra economia s'està calculant sobre dades de l'any 1999 fet que ens porta a considerar que les necessitats superen les xifres. Les polítiques han de respondre a les necessitats reals de les persones i l'habitatge és considerat el principal problema pels catalans, dret que ha de ser una realitat i no només una quimera.

M. Àngels Olano
Portaveu del grup municipal PPC